

เทศบาลปัญญาติเทศบาลตำบลลุ่มใหญ่โภ-ลก
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. 2546

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบาลปัญญาติเทศบาลตำบลลุ่มใหญ่โภ-ลก ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และมาตรา 29 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 เทศบาลตำบลลุ่มใหญ่โภ-ลก โดยความเห็นชอบจากสภาเทศบาล ตั้งแต่วันที่ ๒๗๖๔ ๒๕๔๖ ถึงวันที่ ๒๗๖๔ ๒๕๔๗

ข้อ 1 เทศบาลปัญญาตินี้ เรียกว่า "เทศบาลปัญญาติเทศบาลตำบลลุ่มใหญ่โภ-ลก" ๑๘๖๔๐ - ๑๔๒
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๖

ข้อ 2 เทศบาลปัญญาตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลลุ่มใหญ่โภ-ลก นับแต่วันถัดจากวันที่ได้ประกาศให้โดยปีด้วย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลลุ่มใหญ่โภ-ลกแล้วเจ็ดวัน

ข้อ 3 บรรดาเทศบาลปัญญาติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบาลปัญญาตินี้หรือซึ่งชุดหรือซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมเทศบาลปัญญาตินี้ให้ใช้เทศบาลปัญญาตินี้แทน

ข้อ 4 ในเทศบาลปัญญาตินี้

"การเลี้ยงสัตว์" หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแล เอาใจใส่ บำรุง ตลอดจนให้อาหารเป็นอย่างเดียว

"การปล่อยสัตว์" หมายความว่า การปล่อยสัตว์ไว้ในอุปนภัยสถานที่ เสียดายไปจากภาระคุณ

"สถานที่เลี้ยงสัตว์" หมายความว่า คอกสัตว์ โรงสัตว์ ที่ดูแล หรือที่เลี้ยงสัตว์

"เจ้าของสัตว์" หมายความว่า ผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

"ที่หรือทางสาธารณะ" หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถเข้าไปใช้ประโยชน์หรือใช้สิ่งใด

"เจ้าพนักงานท้องถิ่น" หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลลุ่มใหญ่โภ-ลก

"เจ้าพนักงานสาธารณสุข" หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

"พนักงานเจ้าน้ำที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติน้ำที่ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และเทศบาลปัญญาตินี้

ข้อ 5 ให้เทศบาลตำบลลุ่มใหญ่โภ-ลกเป็นเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์ ตั้งแต่วันที่

(1) ห้าง

(2) ม้า

(3) กอก

(4) กระเบื้อง

(5) ตุกร

(6) แพะ

(7) แกะ

(8) ห่าน

(9) เป็ด

(10) ไก

(11) ลูนช

(12) แมว

(13) สัตว์มีพิษและสัตว์ดุร้ายต่าง ๆ

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจกำหนดประเกียและชนิดของสัตว์ที่ต้องควบคุมการเลี้ยงสัตว์
เพิ่มเติม ทั้งนี้ โดยอาศัยความคุณการเลี้ยงเฉพาะในเขตท้องที่ได้ท้องที่หนึ่งหรือเดิมพื้นที่เทศบาลตำบลลุ่มโข-ลก
ช้อ 6 ในกรณีที่มีเหตุควรลงสัญญาสัตว์ที่เลี้ยงนั้นเป็นโรคอันอาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพของบุคคล
ภายนอก ให้เจ้าของสัตว์แยกกักสัตว์นั้นไว้ต่างหาก และแจ้งให้กองสาธารณสุขและสั่งเกตล้อม เทศบาลตำบลลุ่มโข-ลก
ทราบ และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของสัตวแพทย์หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย

ช้อ 7 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจกำหนดการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์หรือห้ามเลี้ยงสัตว์เฉพาะ
เขตควบคุมการปล่อยสัตว์ เฉพาะในเขตท้องที่ได้ท้องที่หนึ่ง หรือเดิมพื้นที่เทศบาลตำบลลุ่มโข-ลก

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช่นั้นคับแก่การปล่อยสัตว์เพื่อการคุ้มครองปะเพณหรือเพื่อการขยายพันธุ์

ช้อ 8 เจ้าของสัตว์จะต้องควบคุมดูแลสัตว์ของตนเมื่อให้ก่ออันตรายหรือเหตุร้ายแก่ผู้อื่น

ช้อ 9 ห้ามมิให้ผู้ใดเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ตามช้อ 5 ในที่รือทางสาธารณะ ซึ่งอยู่ภายในเขตเทศ
บาลตำบลลุ่มโข-ลก

ช้อ 10 ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือสัตวแพทย์ พบสัตว์ในที่หรือ
กลางสาธารณะ ซึ่งอยู่ภายในเขตเทศบาลตำบลลุ่มโข-ลก และบริเทินิจเมเน่หรือเขตควบคุมการเลี้ยงหรือ
ปล่อยสัตว์โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจ
รับสัตว์และนำสัตว์ไปปการ์กในที่ล้ำหรับกักสัตว์ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดไว้ เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน

ช้อ 11 เมื่อได้จับและนำสัตว์มา กักไว้ตามความในช้อ 10 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเปิดประกาศให้
รู้ที่สำนักงานเทศบาลตำบลลุ่มโข-ลก เพื่อให้ผู้เป็นเจ้าของมารับสัตว์คืนภายในกำหนด โดยจะต้องแสดง
หลักฐานดังต่อไปนี้ คือ สำเนาทะเบียนบ้านผู้ขอรับสัตว์คืน, สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน, ตัวบูปพรรณ (ถ้ามี)
และจะต้องเสียค่าเลี้ยงดูสัตว์เป็นรายตัว ให้กับผู้เลี้ยงในอัตราดังนี้

1. ช้าง	เชือกละ	100 บาท/วัน
2. ม้า โค กระเบื้อง	ตัวละ	50 บาท/วัน
3. แพะ แกะ ตุกร ลูนช	ตัวละ	20 บาท/วัน

ข้อ 12 เมื่อพื้นที่ขนาดทดลองถูกตัดต่อ ตามชื่อ 10 แล้วจึงไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสิ่งที่กิน ให้สิ่งนั้นตกเป็นของทุกบุคคลที่มีผลลัพธ์ในโก-สก แต่ถ้าการกักตัวไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สิ่งที่รับสิ่งที่กิน หรือต้องเลือกค่าใช้จ่ายเกินสมควรเข้าไปทำงานท่องเที่ยวนำเสนอภาระรายหักขาดคงเหลือที่นั่น ความควรแก่กฎหมายก่อนที่จะดำเนินการดังกล่าวก็ได้ เมื่อที่ได้รับการขยายหนี้อัตรายหักขาด เมื่อไปหักค่าใช้จ่ายในการขยายหนี้อัตรายหักขาดและค่าเสื่อมดูดลัพธ์แล้วให้เก็บรักษาไว้แทนตัวตน และให้คืนเจ้าของตัวตน เมื่อหักของตนเสร็จแล้วทันที ต้องไม่เกินกำหนดตามประการของกฎหมายที่มั่นคงไว้เป็นเดิมเดิม

ในการที่เป็นภาคภูมิศาสตร์ที่เจ้าหน้าที่งานพื่องด้นพบนั้นเป็นโรคติดต่อซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อ
ประชาชน ให้เจ้าหน้าที่งานพื่องด้นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่ได้รับหมายไว้

ข้อ 13 หากเจ้าของสัตว์ปีกมีตัวไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติกำหนดดุษ พ.ศ. 2535 ทง
กระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 หรือเพรียบัญญัตินี้ หรือคำสั่งของเจ้า
หน้าที่ของตน ที่กำหนดให้เป็นภัยการเดียงหรือปล่อยสัตว์ เจ้าหน้าที่นั้นก็ยังให้เข้าของสัตว์ เช่น
แก้ไขหรือลบปูงให้ถูกต้องได้ ถ้าเจ้าของสัตว์ไม่แก้ไขหรือลากการเดียงหรือปล่อยสัตว์นั้นจะถูกให้เกิด หรือมีเหตุ
อันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายของร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าหน้าที่นั้นจะสั่งให้ผู้บังคับบัญชาการ
เดียง หรือปล่อยสัตว์ให้ยกหันที่เป็นภัยชั่วคราว จนกว่าจะเป็นที่พอใจเพื่อให้เจ้าหน้าที่นั้น ดำเนินการก้อนหาย
แล้วก็ได้

มาตรา 14 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหรืออ้างวินาศัยทุกประการที่~~ดังนี้~~ ที่ได้กำหนดไว้ในกฎหมายฯ ให้เป็นอย่างดีที่สุด ต้องระวางโทษตามมาตราที่กำหนดไว้ในกฎหมายฯ ดังนี้ ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณูปโภค พ.ศ. ๒๕๓๕ [แล้ว] ห้ามกระทำการ ๐-๒ ๒๕๐

ຮູບ 15 ໃຫ້ນາຍກເທດມນຄວ້າດໍານລດໄໝງໂກ-ຕາ ເປົ້າຢູ່ກາງເກາະໃຫ້ເປັນປົດການເກີມມູນຄົວນີ້ ແລະໄຟມື້ອຳນາກຂອບກະເມີນ ຮູບນີ້ແມ່ນ ປະກາດທີ່ຈົດດໍາລັ່ງເພື່ອໃຫ້ເປັນການເກີມມູນຄົວນີ້

ประวัติ ณ วันที่ ๙ เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

၁၅၃

(นายนิมิตร พจน์พยัค)

นายกเทศมนตรีตำบลครุฑ์ในiko-สก

1459